

Af Udvalgets Flertal (Bach, Berg, S. P. Christensen, Dam, Müllen):

8) Efter § 9 indsættes en ny Paragraf saalydende:

§ 10.

„Indenrigsministeren er bemyndiget til i Kjøbenhavn enten at overdrage de i denne Lov omhandlede Forretninger til Mønstringsbestyreren eller ved Mønstringskontoret sammesteds at ansætte en søyndig Mand, til hvem Udførelsen af disse Forretninger fornehmelig kan betros, og hvis Forhold til Mønstringsbestyreren da bliver at bestemme efter Forhandling med Justitsministeren ved den i § 9 nævnte Veiledning. Til Honorar og Kontorholdsgodtgjørelse kan der i denne Anledning anvendes et Beløb af indtil 1,600 Rd. aarlig.“

Af Klein:

8 a) Den nye § 10 affattes saaledes:

„Indenrigsministeren er bemyndiget til i Kjøbenhavn at ansætte en søyndig Mand til at udføre de ellers Mønstringsbestyrerne efter §§ 5 og 6 paahvilende Forretninger med Hensyn til Oprættelsen eller Godtgjørelsen af Forhyringskontrakter og Afregningen efter endt Reise. Nærmere Regler for hans Virksomhed gives af Indenrigsministeren. Til Honorar og Kontorholdsgodtgjørelse kan der i denne Anledning anvendes et Beløb af indtil 1,800 Rd. aarlig, hvorhos de i § 6 bestemte Gebyrer, helt eller delvis, kunne tillægges den saaledes ansatte Mand.“

Af Udvalgets Flertal (Bach, Berg, S. P. Christensen, Dam og Müllen):

9) Til § 10, der, hvis Forslaget Nr. 8 vedtages, bliver § 11, føies:

„Denne Lov gjælder ikke for Færøerne.“

Samtlige de stillede Endringsforslag til igemed de Paragrafer, hvortil de vare stillede samt Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (Berg): Siden 2den Behandling har Udvalget søgt at opnaa en Slags

Overenskomst mellem de forffjellige Ansøgere som have givet sig tilkjende ved Behandlingen af denne Sag: dels her, dels andetsteds. Jeg tør ikke sige, at disse Bestræbelser fra Udvalgets Side — og navnlig da fra dets Flertals Side — ere lykkedes fuldstændigt; men Flertallet nærer dog det Haab, at dersom dets Endringsforslag idag blive vedtagne, vil man kunne se Lovforslaget udkomme som Lov. Det vil jo ganske vist meget beryge paa den Erklæring, vi kunne vente fra den meget ærede Indenrigsminister; men, som sagt, Flertallet nærer dog Haab, endog grundet Haab, i saa Henseende. — Med Hensyn til de enkelte Endringsforslag skal jeg gjøre nogle korte Bemærkninger. Til § 3 har Flertallet foreslaaet, at den i Paragrafen indeholdte Bestemmelse om en Betaling af 4 Sk. for Afregningsbogen skal udgaa, og at derimod Fastsættelsen af Betalingen overlades til Indenrigsministeren. Man har nemlig ment, at 4 Sk. muligens var noget for lidt, og paa den anden Side var man forvisset om, at Betalingen ikke af Indenrigsministeren vil blive fastsat høiere, end at de af Foranstaltningen flydende Udgifter derigennem kunne dækkes. Medens jeg er ved § 3, turde jeg maasse med Hensyn til, hvad der der omtales at skulle opføres i Afregningsbogen som Veiledning for Sømænd, udtale det Duffe, at der blandt disse Oplysninger ogsaa maa findes en Bestemmelse om, at Mandflabet, ligesom det ikke vil have at betale den tidligere Afgift af 1 Sk. for hver Rigsdaler — idet denne Afgift er hævet ifølge § 8 — heller ikke vil have at erlægge paa det offentlige Kontor nogen anden Betaling for ydet Veiledning. Det forudsættes nemlig — i saa Henseende henvises dels til Betænkningen, dels navnlig til Indenrigsministerens Motiver til Lovforslaget —, at der vil blive optaget i Instruxen et Forbud for alle Vedkommende imod at modtage noget Gratiale eller Godtgjørelse eller Driftpenge, eller hvilket Navn man nu vil give det, af Mandflabet, og naar da en saadan Bestemmelse bliver optagen i Instruxen, har man ment, at den ogsaa kunde optages i Afregningsbogen. — De to første Punkturner af § 4 har man foreslaaet omre-